

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

לפני
כבוד השופט חגי טרסי – אב"ד
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור אחרק ועומר סגל

נגד

הנאשם
פליקס אצ'ילדייב (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד שירן ברגמן, הסנגוריה הציבורית

גזר דין

רקע והשתלשלות ההליכים בתמצית

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת הסדר טיעון עליו הוסכם בהמשך להליך גישור, והורשע ביום 8.6.2025 בעבירות ניסיון לרצוח את בת זוגו לשעבר, גרימת חבלה חמורה בנשק קר והפרת הוראה חוקית, לפי סעיפים 305, 333 בנסיבות 335(א)(1), וסעיפים 287(א) ו-(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. ביום 26.6.2025 הגיש הנאשם, בעצמו, בקשה לחזור מהודאתו בטענה כי הופעלו עליו לחצים קשים מצד באי-כוחו לקבל את הסדר הטיעון ולהודות בכתב האישום המתוקן. לבקשת הנאשם, ועוד קודם לקיום דיון בבקשה לחזרה מהודאה, הוחלף ייצוגו הפרטי בייצוג מטעם הסנגוריה הציבורית. לאחר שהגיש סגורו הציבורי של הנאשם עו"ד שירן ברגמן את טיעונו בכתב, התקבלה התייחסות באי-כוחו הקודמים של הנאשם לטענות הנאשם נגדם, ונשמעו טיעוני הצדדים בעל-פה – נדחתה בקשת הנאשם לחזרה מהודאתו בהחלטה מפורטת מיום 17.9.2025. שמיעת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 19.11.2025.
3. מועד הטיעונים לעונש ביקש הסניגור המלומד פעם נוספת להתיר לנאשם לחזור מהודאתו, על יסוד בקשה שהגיש הנאשם בעצמו. הבקשה נדחתה, וכך גם בקשה שלישית שהגיש הנאשם בכתב, שלא באמצעות הסניגור, לאחר תום דיון הטיעונים לעונש. עוד הוגשו מטעם הנאשם ראיות בכתב לעונש, ובהן תעודות אקדמיות, מכתבי תודה והמלצה, אישורי לימודים ואסמכתאות להעסקת הנאשם במקומות עבודה שונים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

כתב האישום המתוקן

4. מעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש בהתאם להסדר הטיעון עולה כי במועד הרלוונטי לענייננו שהה הנאשם בתנאים מגבילים עליהם הורה בית משפט השלום בתל-אביב (במ"ת 14661-05-23) כדלקמן: ביום 21.2.2024 מעצר בית והיתר ליציאה בשעות מסוימות בליווי ופיקוח, ואיסור לבצע עבירת איומים או אלימות; בתאריך 11.4.2024 הותר לנאשם לצאת ממקום מעצר הבית בין השעות 6:00 עד 23:30 בליווי ופיקוח; ביום 8.7.2024 הוסר הפיקוח על הנאשם במהלך היום, ונקבע כי עליו לשהות במעצר בית לילי החל מחצות ועד 6:00 למחרת היום (להלן: "התנאים המגבילים").
5. החל מיום 28.2.2024 ועד 31.7.2024 ניהלו הנאשם והגב' א"א (להלן: "המתלוננת") קשר זוגי בתקופה זו נפגשו השניים מדי פעם במקומות שונים, לרבות בדירת המתלוננת בעיר גדרה, והחל מיום 12.7.2024 התגורר הנאשם בדירתה, בעודו מפר את התנאים המגבילים.
6. ביום 31.7.2024, לאחר שגילתה המתלוננת שהנאשם שיקר לה לגבי שם משפחתו והסתיר ממנה "עניין חשוב מעברו", כלשונו של כתב האישום המתוקן, היא החליטה לסיים את הקשר הזוגי. השניים נפגשו בשעה 22:30 במסעדה במתחם ביל"ו ברחובות, אז הודיעה לו המתלוננת על החלטתה להיפרד, וביקשה שיאסוף את חפציו מהדירה ויחזיר לה את המפתחות. בשל חששה מתגובת הנאשם לנה המתלוננת בבית הוריה ביישוב מזכרת בתיה.
7. בתאריך 2.8.2024 בשעות הבוקר התקשר הנאשם אל המתלוננת וביקש להיפגש עמה, אך היא סירבה. בתגובה קילל אותה הנאשם ודחק בה להיפגש עמו, אך היא עמדה על סירובה. בשעה 16:00 לערך הגיע הנאשם לבית הורי המתלוננת ושוחח עם המתלוננת בנוכחות הוריה. אבי המתלוננת התקשר לאחותה ועדכן אותה שהנאשם נמצא בביתם, והיא התקשרה למשטרה וביקשה לשלוח ניידת לביתם. שוטרים הגיעו אל הבית אך עזבו משנאמר להם שהכול כשורה. זמן קצר אחר כך העליב הנאשם את המתלוננת ובתגובה ביקש ממנו אביה שיצא מן הבית, וכך עשה הנאשם. בהמשך הבחינו הורי המתלוננת שהנאשם נוהג בסביבת ביתם, לפיכך שלחה לו האם הודעה וביקשה שיתרחק מהמקום. הנאשם ענה לה שהוא נמצא בביתו, ושהוא לא יישכח את "ההשפלה שעשו לו".
8. בשעה 23:07 לערך הגיע הנאשם לדירת המתלוננת, פרץ את הדלת באמצעות חפץ כבד ונכנס לדירה. כשנודע לה על כך למחרת, הגישה המתלוננת תלונה נגדו והנאשם נעצר בו ביום. במסגרת דיון שהתקיים ביום 4.8.2024 בבית משפט השלום בראשון לציון, שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית בבית אמו בעיר חולון עד ליום 8.8.2024, ונאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת ולהתקרב אליה למשך 30 ימים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

9. ביום 6.8.2024 טסה המתלוננת לחו"ל וחזרה לישראל ביום 15.8.2024. ביום 16.8.2024 בשעה 11:07 יצאה המתלוננת מבית הוריה ונהגה ברכבה לכיוון העיר ראשון לציון. באותה עת הנאשם, שגמלה בליבו החלטה לרצוח את המתלוננת, ארב לה בסמוך לבית הוריה כשהוא רכוב על אופנוע ונושא על גופו סכין מתקפלת באורך 15 ס"מ (להלן: "הסכין"). כשנעצרה המתלוננת ברמזור בכביש 411 סמוך לקריית עקרון, עצר הנאשם לידה, נקש על חלונה וביקש לשוחח עמה. המתלוננת ניאותה לבקשתו, עצרה בשול הכביש, והנאשם נכנס לרכבה והתיישב במושב לידה. הנאשם הצהיר על אהבתו למתלוננת, ביקש לחזור לקשר זוגי, והאשים אותה שהיא עשתה לו "כיפה אדומה" בפנותה למשטרה. בתוך כך נטל הנאשם את הטלפון הנייד שלה ובדק אם פנתה למשטרה, והמתלוננת שפחדה מפניו ניסתה להרגיעו.
10. הנאשם הוציא את הסכין וביקש מהמתלוננת לנהוג ברכבה, וכשסירבה הורה לה בתנועת יד להתיישב על רצפת הרכב בצד של הנוסע. מתוך חששה מהנאשם כיבתה המתלוננת את מנוע הרכב ואמרה לו "אל תרצח אותי, אל תדקור אותי". הנאשם לא הגיב לדבריה, ושב ודרש שתתיישב על רצפת הרכב ותמסור לו את הקוד לרכב. המתלוננת מסרה לנאשם את הקוד, וניסתה לפתוח את דלת הנהג במטרה לברוח, אך הנאשם אחז בזרועה בחוזקה, משך אותה לתוך הרכב, וכך עשה כששבה וניסתה לברוח מספר פעמים.
11. לבסוף הצליחה המתלוננת לפתוח את חלון דלת הנהג והוציאה את רגלה השמאלית החוצה, צפרה וזעקה לעזרה, כשהיא מתחננת בפני הנאשם שלא ידקור אותה וירצח אותה, אך בתגובה השיב הנאשם שהוא יעשה כן. המתלוננת הצליחה לפתוח את דלת הרכב וניסתה להימלט, אך הנאשם תפס אותה, הכה אותה ודקר אותה בחזה, הטיח אותה על הכביש, והוסיף ודקר אותה עוד תשע דקירות בגבה.
12. עוברי אורח שהיו במקום רצו לעברם, ומשהבחין בהם הנאשם הוא חדל לדקור את המתלוננת, נכנס לרכבה ונמלט למתחם ביל"ו שם הוא הותיר את הרכב, והסתתר עד שנתפס ע"י המשטרה ביום 26.8.2024 כששהה בבית מלון בטבריה.
13. המתלוננת פונתה לבית החולים במצב קשה ובסכנת חיים, כשהיא סובלת מדקירות מרובות בחזה ובגב, קרע בריאה ובכבד ושברים בשתי צלעות.
14. בגין מעשים אלה בהם הודה הנאשם הוא הורשע בעבירות ניסיון רצח, גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית.

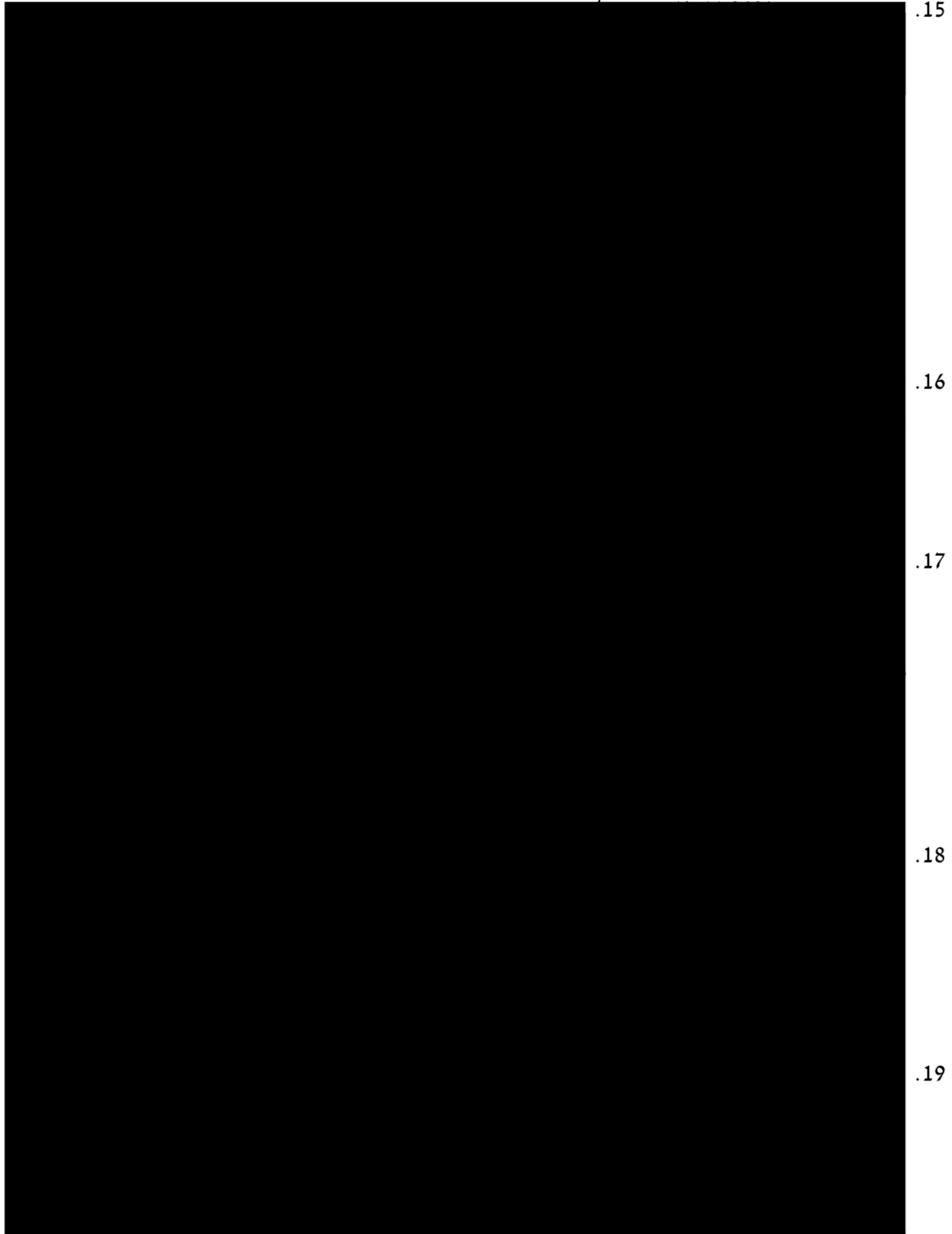

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

תסקיר נפגעת העבירה

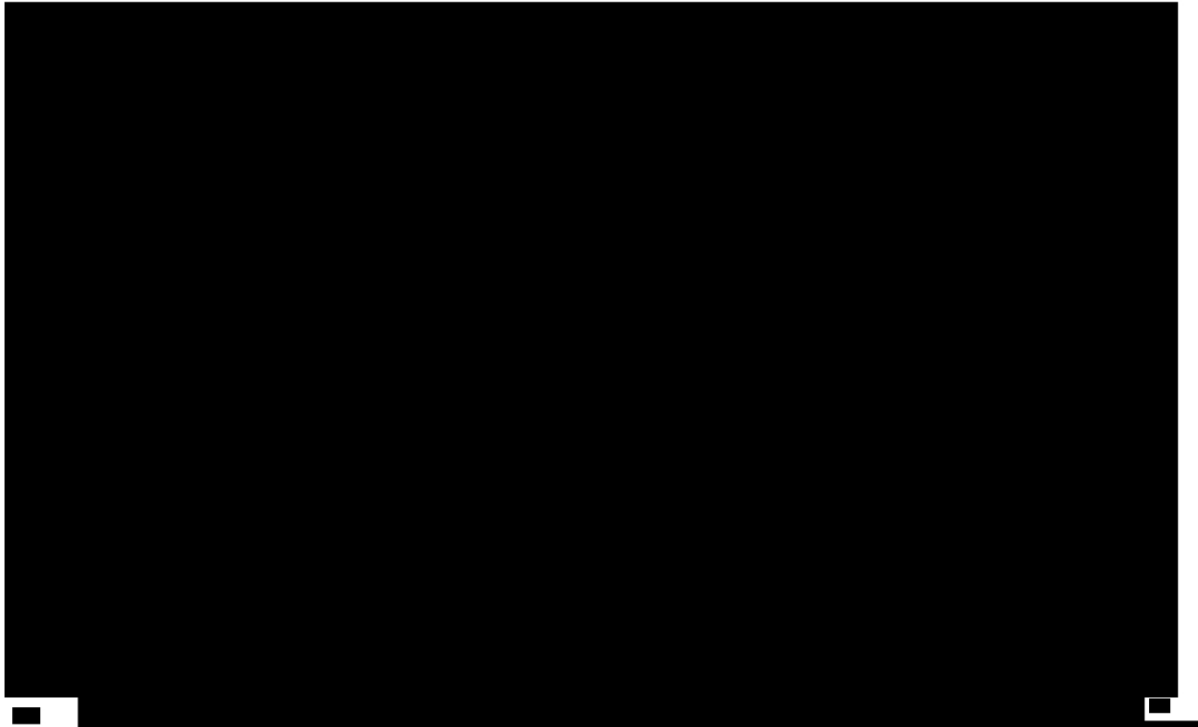

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

תצהיר נפגעת עבירה

23. בתצהיר שהוגש ביום 14.12.2025 שיתפה המתלוננת שבמהלך האירוע חשה שהיא עומדת למות, חשבה על אמה וניסתה להיאבק ולקרוא לעזרה. בבית החולים מצבה היה קשה מאוד, היא סבלה מכאבים ודימומים ונדרשה להגנת המשטרה סביב השעון. היא מתמודדת עם פגיעה קשה בתפקודה היומיומי, חווה סיוטים וחרדות, לא מרגישה בטוחה, ומתקשה למצוא בן זוג שתוכל לתת בו אמון. היא סבורה שהפגיעות ילוו אותה כל חייה. לאחר חזרתה לעבודתה, בחרה המתלוננת לשתף את צוות המורים והתלמידים באירוע, במטרה לסייע במניעת מקרים דומים, סיפרה על דפוסיו האובססיביים של הנאשם, נורות האזהרה שנדלקו ורצונו בנקמה. עוד סיפרה בתצהירה, כי בחודש מאי 2025 ניסה הנאשם ליצור עמה קשר [ראו גם פרוטוקול הדיון מיום 25.5.25], והדבר מלמד לדעתה על האובססיביות שלו ומסוכנותו כלפיה, מה שמגביר את החרדה שלה שמא ישוב ויפגע בה עם שחרורו ממאסר. לבסוף ביקשה שבית המשפט יראה את סבלה וימצה את הדין עם הנאשם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

טיעוני הצדדים לעונש

עמדת המאשימה

24. ב"כ המאשימה עו"ד ליאור אחרק, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הפגיעות הפיזיות והנפשיות הקשות שגרם למתלוננת, כעולה מתסקיר נפגעת העבירה, והפנתה להתנהגותו האובססיבית כלפי המתלוננת, בהטרדתה ופריצה לביתה תוך הפרה של התנאים המגבילים שהוטלו עליו. הפרקליטה הדגישה את התכנון שקדם לניסיון הרצח, את הפציעות הקשות שגרם הנאשם, את המאבק של המתלוננת על חייה, והעובדה שהוא חדל ממעשיו רק כשהבחין בעוברי אורח ואז נימלט מהמקום. בטיעוניה הצביעה עו"ד אחרק על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם פגיעה קשה, הפנתה לפסיקה נוהגת ולתופעה החמורה של אלימות נגד נשים ועתרה לקביעת מתחם הנע בין 14 ל-20 שנות מאסר. הוסיפה הפרקליטה וטענה כי לזכות הנאשם נזקפת הודאתו במיחוס לו בכתב אישום מתוקן אשר חסכה את עדות המתלוננת, עם זאת לנוכח בקשותיו לחזרה מהודאה, נטען כי הוא לא נטל אחריות על מעשיו. עוד התייחסה ב"כ המאשימה למסוכנות הנאשם כלפי המתלוננת, לחשש שלה מפניו, ולפגיעתו בתחושת הביטחון האישית שלה, ועתרה לענישה המבטאת את עקרון הגמול ואת הצורך בהרתעה, בדמות השתת מאסר למשך 15 שנים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 200,000 ₪.

עמדת ההגנה

25. ב"כ הנאשם עו"ד שירן ברגמן, טען כי חומרת מעשיו של הנאשם, פחותה בהרבה מזו המתוארת בפסיקה שהגישה המאשימה, בשים לב לכך שלא נגרמו למתלוננת נזקים ארוכי טווח, בשונה מנפגעות אחרות. הסנגור סקר בטיעונו פסיקה שהגיש, ובהשלכה לענייננו עתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-11 שנות מאסר. בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען כי הוא אדם נורמטיבי, בעל תואר ראשון ושני במשפטים, הנדסאי ומתווך. עובר למעצרו היה בעלים של שלוש חברות ופרנס את עצמו ואת אמו, וסטודנט ללימודי תואר שני בלימודי מנהל עסקים. הנאשם התמודד עם נסיבות אישיות קשות, גדל בפנימיות, אחיו נפטר אחרי מאבק במחלת הסרטן, והוא נעדר כיום תמיכה למעט אמו, בהעדר כל קשר עם אביו. הוסיף הסנגור וטען כי הודאת הנאשם הביאה לחסכון עדות המתלוננת, וזהו שיקול משמעותי לצד החיסכון בזמן שיפוטי. בהתאם לכך, והיות שהנאשם אדם משכיל נעדר עבר פלילי, ביקשה ההגנה למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם, בדומה לעתירת המאשימה לקביעת עונש בחלקו התחתון של המתחם אף שעתרה למתחם גבוה בהרבה. אשר לגובה הפיצוי, ההגנה ביקשה להתחשב במצבם הכלכלי הרעוע של הנאשם ואמו, ובדגש על העדר נזקים ארוכי טווח למתלוננת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

דבר הנאשם לעונש

26. הנאשם פתח ואמר שקשה לו מאוד עם הנזק "שנגרם למתלוננת", אשר ילווה אותו כל חייו "שבת הזוג נפגעה והיתה במצב שהיתה". הנאשם אמר כי הוא מעולם לא תכנן או רצה לפגוע בה חלילה, והיו אנשים שדיברו ברעתו כולל המשפחה שלה. לעניין העונש אמר שהוא יעלה את דבריו בכתב לאחר חשיבה עמוקה. הנאשם איחל למתלוננת ולמשפחתה חיים טובים ואמר שהוא לא אויב שלהם ולא שונא אותם, ומאחל להם הצלחה.

ראיות לעונש מטעם הנאשם

27. מטעם ההגנה הוגשו ראיות לעונש ובהן תעודות המעידות על השכלתו הגבוהה, התנדבותו בעמותה ועיסוק עובר למעצרו: תואר הנדסאי בניין; תואר ראשון במשפטים מאת מכללת קריית אונו, וגיליון ציונים לתואר שני; רישיון תיווך במקרקעין; גיליון ציונים בתכנון מבנים; אישור לימודי תואר שני במנהל עסקים; תעודת עוסק מורשה; תעודת רישיון משיט; רישיון נהיגה למשאית, רכב פרטי ואופנוע; תלושי שכר כמנהל פרויקטים; תעודת הוקרה על התנדבות בעמותת "פוש להצלחה"; המלצות מאת לקוחות של חברות גרינאל הנדסה שיפוצים, הובלות ואלומיניום; תמונת קבר אחיו דוד אצ'ילדייב ז"ל, ותמונות סבו, סבתו ואח של סבתו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

28. חוק העונשין קבע כללים להבניית הענישה, ובסעיף 40ב נקבע שהעיקרון המנחה הוא ההלימה. משמעו של עקרון זה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו בנסיבותיו האישיות. בכך העניק המחוקק את הבכורה לשיקול הגמול בענישה (ע"פ 1589/23 פלוני נ' מדינת ישראל (7.8.2023)). סעיף 40 לחוק העונשין, מורה כי בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים

29. תכלית העבירה של ניסיון רצח היא הגנה על קדושת החיים, שהוכרה כערך המוגן העליון והחשוב מכל (ע"פ 1244/17 פלוני נ' מדינת ישראל (21.6.2018)). תפיסה זו הובילה להנחייתו החד משמעית של בית המשפט העליון, בדבר חובתו של בית משפט "לנהוג ביד קשה כלפי מבצעי עבירה הבאים לקפח חיי אדם – גם כאשר קרבן העבירה נותר בחיים" (ע"פ 3879/21 טדסה נ' מדינת ישראל (10.8.2022)); ע"פ 4372/13 סיסאי נ' מדינת ישראל (6.8.2014)). עקרון זה, המחייב ענישה מחמירה של כליאה לתקופה ממושכת הנמדדת בשנים ארוכות, נכון ביתר שאת כשנפגעת העבירה היא זוגתו של הנאשם (ע"פ 241/17 פלוני נ' מדינת ישראל (16.7.2019)); ע"פ 5797/11 צסן נ' מדינת ישראל (5.8.2012)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

30. בית המשפט העליון לא חסך במילים נוקבות על אודות חומרת עבירת ניסיון לרצח, במיוחד כלפי נשים, והדגיש את חובתו של בית המשפט לגזור ענישה מחמירה, כביטוי לעקרון ההלימה לצד המטרה של הרתעה מפני ביצועה "לא בענישה בלבד נמגר תופעות קשות אלו, אולם אין בכך כדי לגרוע מן החובה המוטלת על בית משפט זה להנהיג מדיניות ענישה נחרצת המבטאת באופן הולם את מחויבות החברה להגן על נשים הזקוקות לכך ואשר נשקפת להן סכנה דווקא מצד הקרובים להן" (ע"פ 1188/23 אלעמורי נ' מדינת ישראל (16.7.2023); ע"פ 4019/23 אבו סרארי נ' מדינת ישראל (12.5.2024)). ושב והדגיש "אמירתו החוזרת ונשנית של בית משפט זה בדבר הצורך בענישה מחמירה בגין עבירות אלימות בין בני-זוג, אינה מן השפה ולחוץ, מדובר בכוח המציאות" (ע"פ 1779/22 משה נ' מדינת ישראל (18.6.2023)).

31. הערך המרכזי המוגן בעבירה הוא כאמור עיקרון קדושת החיים, ושעה שעסקינן בעבירה של ניסיון לרצח, מגנה העבירה על ערכים נוספים בעלי משקל נכבד כשלעצמם, הם שלמות הגוף והבריאות הפיזית והנפשית, האוטונומיה של אדם על גופו, ותחושת הביטחון האישי (תפ"ח (מרכז) 2818-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני (17.1.2024)). העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות מגנה אף-היא על אותם ערכים נוספים.

32. הנאשם עבר עבירה של הפרת הוראה חוקית שכלשון החוק, הייתה "הוראה מהוראות צו שניתן מאת בית משפט לשם הגנה על חייו, גופו או שלומו של אדם אחר מפני המפר". משמע, הערך המרכזי והמובהק ביותר בעבירה לפי סעיף 287(ב) הוא הגנה על חייו, גופו ושלומו של האדם הספציפי שלמענו ניתן הצו. הפסיקה הדגישה כי מעבר לביטחון הפיזי, הצו נועד להבטיח לנפגע תחושת ביטחון, שלווה ופרטיות, במיוחד במקרים של אלימות במשפחה שבהם ביתו של אדם אמור להיות מבצרו, ובמקרי אלימות במסגרת קשר-זוגי. זאת בנוסף להגנה על האינטרס הציבורי שבציות להחלטות שיפוטיות. הפרת הצו נתפסת כחתיירה תחת סמכות מערכת השיפוט והאכיפה וכפגיעה באמון הציבור במוסדות השלטון. הערך המוגן כאן הוא הבטחת היכולת של המדינה לאכוף את חוקיה ולהגן על אזרחיה באמצעות צווים מחייבים (רע"פ 19416-05-25 פלוני נ' מדינת ישראל (4.6.2025)).

הענישה הנוהגת

33. מדיניות הענישה הנוהגת נלמדת מעונשים שנגזרו לאורך השנים על נאשמים שהורשעו בעבירות ניסיון רצח של בנות זוגם, כדלקמן:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

- א. בע"פ 207/23 חזן נ' מדינת ישראל (25.11.2024), המערער הורשע לפי הודאתו בעבירות של ניסיון רצח וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שבעת שנסע עם גרושתו ברכבו, איים עליה שירצח אותה, חתך אותה בפניה, זרועה, כתפה ובטנה עם סכין יפנית, וגרר אותה בשערותיה מחוץ לרכב ולתוכו חזרה, ולאחר מכן הכה אותה תוך איומים על חייה. לאחר תחנונים רבים הותיר המערער את המתלוננת בתחנת דלק, ועובד במקום הזעיק עזרה. כתוצאה ממעשים אלה סבלה המתלוננת משברים באפה וחתכים מדממים בגופה באורכים שונים, שהצריכו ניתוח חירום. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 11 שנות מאסר, בהתאם לעתירת המשיבה וציין כי לשיטתו היה נכון לקבוע מתחם שתחתיתו עולה על 11 שנות מאסר. נלקחו בחשבון עברו הפלילי של המערער שכלל אלימות נגד המתלוננת, חסכון בהעדתה ובזמן שיפוטי. לאחר הערות בית המשפט העליון חזר בו המערער מהערעור.
- ב. בתפ"ח (מרכז) 14807-06-22 מדינת ישראל נ' טאקלה (7.7.2024), הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות, בעבירות ניסיון לרצח, חבלה חמורה בנשק קר, ופציעה, בכך שניסה לרצוח את אשתו באמצעות גרזן ובחניקתה בצווארה. הנאשם גרם לנפגעת העבירה חבלות חמורות, ופצע את אחת מבנותיהן כשניסתה להגן עליה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-16 שנות מאסר. בהעדר עבר פלילי ולנוכח אי נטילת אחריות, הושתו על המערער 14 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 80,000 ₪ לנפגעת העבירה.
- ג. בע"פ 6572/23 סאלי כהן נ' מדינת ישראל ואח' (1.11.2023) (הוגש ע"י המאשימה), נדחה ערעור שהגיש מערער שהורשע לפי הודאתו בעבירות של ניסיון רצח, תקיפה לשם ביצוע פשע ותקיפה כלפי ארוסתו. המערער הכה את המתלוננת בביתו, נטל שלושה סכינים מהמטבח, אחז בשערותיה ודקר אותה בפלג גופה העליון, בעורפה, התיישב על גבה בעודה שרועה על הרצפה ובהמשך רדף אחריה. רק לאחר מספר ניסיונות הצליחו עוברי אורח למלט את המתלוננת. בעקבות מעשים אלה נגרמו למתלוננת פצעי דקירה רבים, פציעה בכלי דם בבית החזה ודימום קשה, היא הורדמה והונשמה ונאלצה לעבור שני ניתוחים בבית החזה, תפרים וסיכות בגבה ופניה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 13 ל-17 שנות מאסר. נוכח נסיבותיו האישיות המורכבות של המערער והתמודדותו עם בעיות בתחום בריאות הנפש שקיבלו משקל משמעותי לקולה נוסף להודאתו, הוחלט על מיקום עונשו בחלק התחתון של המתחם והוא נדון ל-13 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי של 200,000 ₪ למתלוננת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

ד. בע"פ 2386/22 פרידריך נ' מדינת ישראל (6.2.2023), נדון ערעור על פסק הדין שניתן בתפ"ח (ת"א) 22963-11-19 מדינת ישראל נ' פרידריך (24.2.2022). המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של ניסיון לרצח. על רקעסיום קשר זוגי, ארב לזוגתו ליד בניין מגוריה, ועם יציאתה הסתער עליה עם שני סכינים בכוונה לגרום למותה. המערער הצמיד את המתלוננת לדלת הבניין, דקר וחתך אותה בפלג גופה העליון, לרבות בצווארה, בבטנה, בחזה ובמותנה. המתלוננת נאבקה במערער, ובסיוע שכן הופסק האירוע. המערער גרם לפצע דקירה בצווארה של המתלוננת בעומק 2-3 ס"מ ולחתכים שטחיים, בגינם היא אושפזה וטופלה בבית החולים במשך ארבעה ימים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 11 ל-16 שנות מאסר, ונגזרו על המערער 14 שנות מאסר וענישה נלווית. המערער חזר בו מהערעור בהמלצת בית משפט ועונשו הוקל ל-13 שנות מאסר.

ה. בע"פ 241/17 פלוני נ' מדינת ישראל (16.7.2019), נדחה ערעור שהגיש מערער שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות ניסיון לרצח ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות, בגין אירוע בו דקר את פרודתו בבטנה, שיסף את גרונו, ודקר אותה דקירות מרובות בפלג גופה העליון, בהיותם בגינה ציבורית. המתלוננת גררה את עצמה לכיוון הכביש, שם אותרה על ידי עובר אורח שהזעיק את כוחות ההצלה, וחייה ניצלו. המתלוננת סבלה מחבלות קשות של קריסת ריאותיה, דימומים קשים, קרעים בכבד, וחתכים במקומות שונים בגופה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-18 שנות מאסר, והטיל על הנאשם, בהיותו צעיר נעדר עבר פלילי שתרים למדינה במהלך שירותו הצבאי, 15 שנות מאסר בפועל.

ו. בע"פ 3509/17 בלאיי נ' מדינת ישראל (8.7.2019) (הוגש ע"י המאשימה), הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירות של ניסיון רצח ואיומים. המערער המתין למתלוננת, עמה הייתה לו היכרות מוקדמת, מחוץ למקום עבודתה, ביקש ממנה להיכנס לרכבו, ומשסירבה איים עליה בגרזן בו הצטייד. אז, הכה אותה בראשה מספר פעמים באמצעות הגרזן גם כשניסתה להימלט ממנו, וכשהגיעו למקום עוברי אורח נמלט. המתלוננת הובהלה במצב אנוש לבית החולים, עברה מספר ניתוחים, הייתה מורדמת ומונשמת ונאלצה לעבור שיקום ונותרה עם חולשה בפלג גופה ואיבדה ראייתה באחת מעיניה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-15 שנות מאסר, ובהעדר לקיחת אחריות גזר על המערער 14 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך 50,000 ₪ למתלוננת. בית המשפט התלבט אם לקבל את ערעור המדינה על קולת העונש, ולבסוף החמיר בגובה הפיצוי שנפסק למתלוננת אשר הועמד על 100,000 ₪.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

ז. בע"פ 3420/15 גודה נ' מדינת ישראל (9.3.2016) (הוגש ע"י ההגנה), נמחק בהסכמה ערער שהגיש המערער על חומרת העונש, לאחר שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון לרצח אשתו. במהלך ויכוח דקר אותה המערער עם סכין מטבח בפלג גופה העליון ובגבה מספר פעמים, גם לאחר שנפלה שותתת דם לעיני ילדיהם הקטינים, עד שנמלטה לדירה סמוכה. בהתאם להסדר טיעון שכלל הסכמה לטווח ענישה עתרה המאשימה ל-12 שנות מאסר וההגנה עתרה ל-8 שנים. בית המשפט המחוזי קבע כי הרף העליון של מתחם העונש ההולם הוא 16 שנים, כיבד את הסדר הטיעון, והשית על המערער 11 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 100,000 ₪.

34. נתנו דעתנו לפסיקה נוספת שהגישו הצדדים, אך מצאנו כי היא שונה בנסיבותיה, אם מבחינת החומרה או מפאת נסיבות מיוחדות של הנאשמים, כדוגמת גיל קשיש, נסיבות אישיות ומצב נפשי, כמו גם פסיקה שאינה רלוונטית משלא דנה במקרים של ניסיון רצח כלפי בת זוג (ע"פ 1244/17 פלוני נ' מדינת ישראל (21.6.2018); ע"פ 1782/23 קרפל נ' מדינת ישראל (6.5.2024); ע"פ 5797/11 צסן נ' מדינת ישראל (5.8.2012), ניסיון רצח והתאבדות; ע"פ 5682/13 קלקאי נ' מ"י (29.6.2015), הנאשם כבן 84; ע"פ 9703/09 בהטה נ' מדינת ישראל (30.4.2012), נסיבות אישיות חריגות והסכמת התביעה; תפ"ח (חי') 37653-10-21 מדינת ישראל נ' כהן סטרוק (28.4.2025), ניסיון רצח וניסיון התאבדות; ע"פ 1779/22 משה נ' מדינת ישראל (18.6.2023), נסיבות חמורות ביחס לענייננו).

מן הכלל אל הפרט

מעשי העבירה בנסיבותיהם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים

35. הנאשם ביצע מסכת מעשים קשה, אכזרית ואלימה כלפי המתלוננת בניסיון נחוש לרצוח אותה. חרף הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט בדבר האיסור ליצור עמה קשר ולהתקרב אליה, ארב הנאשם למתלוננת ליד בית הוריה. הוא תכנן מראש את מעשיו ולשם כך הצטייד בסכין, עקב אחריה כשנסעה עם רכבה והוא רכוב על אופנוע, עצר לידה ונכנס אל רכבה באמתלה שהוא מעוניין לשוחח עמה. הנאשם הצהיר על אהבתו בפני המתלוננת ורצונו לחזור לקשר זוגי עמה, אך כשסירבה, ניסה לרצוח אותה באכזריות. לאור יום, בהיותם בכביש הוציא את הסכין שנשא על גופו ודקר את המתלוננת בבית החזה. המתלוננת נאבקה בנאשם כדי להגן על עצמה ולהציל את חייה, התחננה שלא ידקור אותה וירצח אותה, וניסתה לצאת מהרכב. אך הנאשם היה נחוש, הוא אחז בה ולא הרפה, עד שהצליחה המתלוננת לפתוח את החלון צפרה וזעקה לעזרה. הנאשם, המשיך במעשיו באקט של זעם וחוסר מעצורים, באכזריות רבה ומתוך כוונה לרצוח אותה, הטיח אותה על הכביש והמשיך ודקר אותה עוד תשע דקירות בגבה, ללא רחמים. רק כשהבחין בעוברי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

אורח נימלט הנאשם, עם רכבה של המתלוננת, ושהה בבריחה במלון בטבריה עד שנלכד על-ידי השוטרים 10 ימים לאחר מכן.

36. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת נזקים קשים ומשמעותיים, בגופה ובנפשה. היא הובלה לבית החולים במצב קשה ובסכנת חיים, עם דקירות מרובות בחזה ובגב, קרע בריאה ובכבד, ושברים בשתי צלעות. היא נזקקה לטיפול רפואי דחוף ולמשככי כאבים. אלמלא נאבקה המתלוננת בנאשם בעוז, אלמלא נכחו במקום אנשים שהניסו את הנאשם בטרם "השלים את מלאכתו", ואלמלא הטיפול הרפואי מציל החיים שהעניק הצוות הרפואי, יכול היה האירוע להסתיים באסון כבד של קיפוח חיי המתלוננת – אישה צעירה שכל חייה לפנייה.

37. נוסף לנזקים הפיזיים והצלקות שנושאת המתלוננת על גופה, הפוגעות בדימויה העצמי ומהוות תזכורת קשה וכואבת לאירוע, היא מתמודדת עם קשיים נפשיים ממשיים. לנזקים אלה השלכות נכבדות על חיי היום יום של המתלוננת, על תחושת הביטחון, ועל היכולת לתת אמון בבני אדם ובמיוחד בני זוג, עד כדי ערעור ביטחונה בשיקול דעתה ובחירותיה. כפי שציינה המתלוננת בתצהירה, ניתן להעריך שהאלימות הנוראה והטראומתית שחוותה, תלווה אותה בכל חייה.

38. מכל המקובץ נלמד כי במעשים שביצע הנאשם בנסיבותיהם ותוצאותיהם, הוא פגע פגיעה קשה ומוחשית בערכים המוגנים. חומרת הפגיעה בערכים אינה מוגבלת לערכי שמירת הגוף והנפש לסוגיהם, ויש לתת מקום הולם גם לחומרה הקיצונית של הפגיעה שגולמה בהפרות הוראות חוקיות שהפר הנאשם בריבוי הזדמנויות, תוך זלזול בוטה בהוראות בתי המשפט, ובפרט זו שנועדה להגן על שלום המתלוננת. אין העבירות נבלעות זו בזו, ואין חשיבותו של ערך עליון מעמעמת את חשיבותו של ערך חשוב אחר, שנפגע אף-הוא באותו אירוע ושומר לו מקום ראוי בקביעת אותו מתחם (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015)). **בשקלול נתונים אלה בראי הענישה הנוהגת, אנו קובעים כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 שנות מאסר ועד 17 שנות מאסר.**

גזירת העונש בתוך מתחם הענישה

39. הנאשם יליד 1987, נעדר עבר פלילי מכל סוג, ונסיבות חייו מורכבות. מטעונו הסגור נלמד כי אחיו של הנאשם, דוד ז"ל, נפטר לאחר מאבק במחלת הסרטן. הנאשם גדל בילדותו בפנימיות, הוא לא בקשר עם אביו, ואמו היא קרובת המשפחה היחידה התומכת בו.

40. הנאשם עתיד להיפגע מהעונש, בהיותו מאסר ראשון וארוך. נתנו דעתנו גם לחומרת הפגיעה באמו, שתיוותר לבדה ללא תמיכתו הרגשית והכלכלית של בנה האהוב. עוד יעמדו לזכות הנאשם עברו הנקי והתנהגותו הכללית בעבר. הנאשם עבד ברציפות, כשכיר וכיזם, פרנס את עצמו ואת אמו וזכה לשבחים והמלצות רבות בקרב לקוחותיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

41. הנאשם הצליח בלימודים אקדמאים ובלמודי תעודה על-אף הקשיים הכלכליים, הוא בוגר תואר במשפטים ולומד לתואר שני במשפטים ובמנהל עסקים, לאחר שכבר רכש תעודות של הנדסאי ושל מתווך נדל"ן, והישגיו בחייו המקצועיים והאקדמיים מרשימים. ניכר כי הנאשם השקיע מאמץ רב לאורך השנים כדי לקדם ולבנות את חייו המקצועיים והאישיים.

42. כאמור, הנאשם הודה והורשע במיחוס לו בכתב אישום מתוקן שהוגש בהתאם להסדר הטיעון, עליו הוסכם לאחר משא ומתן ממושך והליך גישור שהתנהלו בין המאשימה ובאי-כוחו הקודמים. בהודאתו חסך הנאשם את עדות המתלוננת, על כל הקושי הרב הכרוך בכך עבורה. עוד חסך הנאשם את זמנם של עדים נוספים שלא נדרשה העדתם, ובהם בני משפחתה של המתלוננת, וזמן שיפוטי יקר. כל אלה יצדיקו מתן משקל נכבד להודאה לזכותו של הנאשם, גם כאשר לא מדובר על מלוא פוטנציאל ההקלה, שכן התנהגותו של הנאשם לאחר ההודאה אינה מתיישבת עם חרטה מלאה והפנמת-אמת של האשם ושל חומרתו.

43. יתרה מכך, מטרידה גם כיום המסוכנות הניבטת מהתנהגות הנאשם ומהלך רוחו. לאורך תקופה עובר לניסיון הרצח, הפר הנאשם הוראות חוקיות שהגבילו את חירותו, ובהן חובתו להתרחק מהמתלוננת ולא ליצור עמה קשר, לאחר שפרץ לביתה. הנאשם גילה בהתנהגותו כפייתיות רבה כלפי המתלוננת, ודבר לא הרתיעו ולא עצר בעדו מלנסות לכפות את רצונו עליה להמשך קשר זוגי. הנאשם היה אטום לרצונה לניתוק קשר עמו, ולא נרתע ממעורבות משפחתה התומכת ובקשתה להרחיקו ממנה, ואף לא מהוראתו הברורה של בית המשפט לאיסור יצירת קשר והרחקתו ממנה. הנאשם לימד במעשיו על עיוותי החשיבה שלו בהתייחסו אל המתלוננת כחפץ לסיפוק רצונו. כשעמדה המתלוננת על סירובה לדרישתו לקשר זוגי, החליט לרצוח אותה באלימות קשה ואכזרית, בבחינת "אם לא לי אז לא תחיי". הסיכון מהנאשם כלפי המתלוננת – אותו היא חשה גם כיום – הוא לא סיכון בעלמא. לפיכך, קיים צורך דוחק בתוספת-הרתעה מוחשית וממשית בעת קביעת העונש בתוך המתחם [סעיף 140 לחוק], ולא די יהיה בקביעתו של מאסר מותנה מחמיר.

44. בסופו של יום, בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, נביא בחשבון לקולה את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הודאתו בכתב האישום המתוקן, שמשקלה אינו מלא בהיותה פגומה בהעדר נטילת אחריות והבעת חרטה "התחשבות בגזירת עונשו של נאשם נוכח הודאתו אינה מבוססת בעיקרה על חיסכון זמן שיפוטי. הודאה של נאשם מצדיקה הקלה בעונשו בעיקר נוכח העובדה כי היא אינדיקציה לכך שהנאשם הפנים את מעשיו ומכה על חטאו" (ע"פ 6486/12 מדינת ישראל נ' פלוני (1.12.2013); ע"פ 2400/24 בן עמי נ' מדינת ישראל (18.5.2025); ע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל, חו"ד כב' השופט סולברג (2.11.2022)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

45. לאחרונה הדגיש בית המשפט את חשיבות עקרון ההרתעה בעבירות אלימות חמורות, "המשיב אמנם נעדר עבר פלילי והודה בכתב האישום המתוקן בשלב מוקדם של ההליך; אולם, בשים לב למעשיו האלימים, כמו גם לצורך בהגנה על שלום הציבור ובהרתעת היחיד והרבים בעבירות מעין אלו, נסיבותיו האישיות אינן מצדיקות הקלה משמעותית בעונשו. בהקשר זה, ציינתי זה מכבר כי "במקרים של אלימות במרחב הציבורי, יש ליתן ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים במסגרת גזירת העונש בגדרי המתחם" (עפ"ג 16978-07-25 מדינת ישראל נ' סעאיזה 18.8.2025)). לולא משקלה של ההודאה בכף הזכות, היה מקומו של העונש במחצית העליונה של המתחם. עונשו העיקרי של הנאשם ייקבע סמוך לשליש התחתון של מתחם העונש.

46. אשר לגובה הפיצוי שיש לפסוק למתלוננת, ההגנה ביקשה להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ואמו בפסיקת הפיצויים, ואולם הפסיקה מורה כי מצב כלכלי של נאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על גובה הפיצוי, כדין פיצוי אזרחי (ע"פ 990/21 פלוני נ' מדינת ישראל 30.11.2022), וע"פ 2661/12 פלוני נ' מדינת ישראל 19.11.12)). מפאת הנזקים המשמעותיים שגרם הנאשם למתלוננת ובשל הצורך שלה בטיפול ושיקום, ראוי לפסוק פיצוי הולם. ודוק, סכום הפיצוי המקסימאלי שניתן לפסוק בהליך פלילי מוגבל ולא מתיימר לשקף לאשורם ובמלואם את הנזקים שנגרמו למתלוננת, שלא כפיצוי בהליך אזרחי.

47. לסיום דברינו נבקש להביע את הערכתנו העמוקה למתלוננת על תעוזתה ותעצומות הנפש שלה, עת נאבקה בנאשם שהיה נחוש לקפח את חייה. התרשמנו מהתושייה שגילתה, מכוחותיה הבלתי רגילים ומעוז רוחה – בזכותם לא הצליח הנאשם לממש את רצונו הנורא להביא למותה באלימות קשה ואכזרית. במו ידיה הצילה המתלוננת את חייה על אף פציעותיה הקשות. התרשמנו גם ממאמציה לטפל בעצמה ובנזקים המשמעותיים שנגרמו לה, כדי לחזור למסלול המוצלח של חייה, בתמיכת משפחתה החמה. חשיפת האירוע בפני התלמידים וצוות בית הספר, גם היא מעוררת הערכה. אנו מבקשים לחזק את ידי המתלוננת בדרכה לשיקום ומאחלים לה הצלחה רבה.

אשר על כן, החלטנו להשית על הנאשם את העונשים שלהלן:

- א. מאסר בפועל למשך 14 שנים, שירוצה החל מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר מותנה למשך 18 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר מותנה למשך 9 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

7 ינואר 2025

תפ"ח 41258-09-24 מדינת ישראל נ' אצ'ילדייב(עציר)

ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך 100,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 ימים, ויועבר לידי הנפגעת בהתאם לפרטים שיסופקו על ידי המאשימה. בקשות לדחייה נוספת של התשלום או לחלוקתו למספר תשלומים יש להפנות למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"ו, 07 ינואר 2026, בנוכחות הנאשם ובאי כוח הצדדים.

שופט חגי טרסי שופט עידו דרויאן-גמליאל שופטת אילה אורון

